

Chvalte Hospodina, všechny národy, všichni lidé, chvalte ho zpěvem, neboť se nad námi mohutně klene jeho milosrdenství. Hospodinova věrnost je věčná! Haleluja. (Ž 117)

píseň Tys dobrotivě vždycky nakládal 119,33-36

Svatý Bože, jsi pro nás tak veliký, že si tě rozumně nedovedeme ani představit. Tvůj Syn nám řekl, že jsi náš Otec a znáš nás a miluješ nás jako své děti. Měli bychom se ti podobat a být milosrdní, jako ty jsi milosrdný. Nejde nám to, nestačíme na to, zapomínáme na to. Máme i různé představy, co je to milovat a být milosrdný. A že je rozumné zvážít, kdo si to zaslouží. Jak nepředstavitelně jsi veliký, tak nepředstavitelně veliká je tvá trpělivost, teď s námi, po všechny věky s člověkem. Stále nabízíš u sebe odpočnutí, pokoj bez násilí. Všem, blízkým i dalekým. Prosíme tě, odpusť nám. Odpusť nám naše sobectví, nedověru, strach o to, co máme, strach před nejistotou, před změnami, ztrátami. Prosíme tě, proměň nás, obdaruj statečnou láskou, radostnou, nadějnou, která z tebe vychází. Tobě patří všechna naše vděčnost, tobě vzdáváme chválu, slávu i čest. Amen

čtení Ž 33

píseň K nám popať z nebe vysokosti 439

text L 9,51-56

Tento příběh je v bibli jenom zde. Nikdy jsem na něj nekázal a teď mi připadá osobně velmi blízký, prožitý. Celý je o Boží vůli.

Začíná: *Když se naplňovaly dny, kdy měl být Ježíš vzat vzhůru...* Pán Bůh určil kdy to bude a že bude Ježíš vzat vzhůru. To je Boží vůle. A „vzat vzhůru“ tu znamená, že zemře. Bude vzat ze země vzhůru na kříž. Tehdy Ježíš *upjal svou mysl k cestě do Jeruzaléma*, doslovně to je o Ježíšově tváři. Boha nikdy nikdo neviděl, ale sám Ježíš říkal svým učedníkům (J 10,30): „Já a Otec jsme jedno.“ A (J 13,9): „Kdo vidí mne, vidí Otce.“ Když se tedy naplňovaly dny, kdy měl být vzat vzhůru, na své tváři dával **vidět** pevnou vůli putovat do Jeruzaléma a tam zemřít na kříži.

Někdy po konfirmaci jsem proti tomu vášnivě protestoval. To přece nebyla Ježíšova vůle! V Getsemane se modlil (L 22,42): „Otče, chceš-li, odejmi ode mne tento kalich, ale ne má, nýbrž tvá vůle se staň.“ Byla to vůle Otce, ten od něho nechtěl ten kalich odejmout! Byl v bezpečí na nebesích, ale Ježíš si to musel na zemi protrpět. Protestoval jsem.

Bůh a Ježíš, Otec a Syn, na to můj rozum nestačí. Ale **vidím**-li Ježíšův zápas v Getsemane, prosvítá mi na jeho tváři Boží zápas. Když jsme se hříchem Bohu odcizili a propadli smrti, z lásky k nám se rozhodl, že nás zachrání. Rozhodl se být s námi, je to jeho vůle. S námi i v naší slabosti, ponížení, i ve skutečné smrti. To nebyla a není hra. Náš Pán, náš Bůh má probodený bok a ruce. Že bude vzat ze země vzhůru na kříž, to pro nás na sebe vzal jako jistotu. Že pak bude vzat také ze smrti a hrobu vzhůru do života, pak i vzhůru ze země na nebesa, to byla i pro Pána Ježíše „jen“ věc víry.

O téhle pro něj těžké, bolestné vůli, pro nás převratné, závažné, milostné Boží vůli, o té tu u Lukáše čtu, že ji na sobě tehdy dával Ježíš **vidět** a dokonce i před sebou vyslal posly, aby pro něj připravili. Co připravili? Snad lidskou mysl, srdce.

Co všechno jsem měl před očima a nemyslel na to, neviděl! Co všechno mi kdo ukazoval, povídal, vysvětloval a já to nevnímám! Nebo viděl a vnímal, ale nechápal, myslel jsem si, že se mi ukazuje a říká, snad co jsem čekal, co jsem chtěl, abych viděl a slyšel.

Asi jako ti samařští vesničané. **Viděli**, že *byla Ježíšova tvář obrácena k Jeruzalému*, putoval do Jeruzaléma, proto *ho nepřijali*. Proč proto? V následující kapitole čteme Ježíšovo podobenství o milosrdném Samařanovi. Ten se milosrdně postaral o polomrtvého. Kněz a levíta se mu vyhnuli. Vesničan může soudit, že když někdo putuje do Jeruzaléma, nechce být milosrdný, vyhýbá se.

Milosrdný Samařan je sympatický. Samařští vesničané Ježíše nepřijali. Nevěřící. V naší vlasti máme mnoho sympatických, milých lidí, kteří Ježíše nepřijali a jsou spontánně milosrdní, neokázale, srdečně, krásně, samozřejmě. Jeden katolický teolog o nich mluví jako o anonymních křesťanech. Vážím si jich a mám je rád.

Nejbližší, horliví, věrní, přední Ježíšovi učedníci, Jakub a Jan, **viděli**, že Samařané Ježíše nepřijali, taktně, když na to Ježíš nic, když

ho to samotného nenapadlo, jako nabídku se ho zeptali: „Pane, máme přivolat oheň s nebe, aby je zahubil?“ Uděláme to za tebe. Horliví. Radikálové.

Vikářoval jsem v Chomutově a bratr kurátor mě prosil o milosrdenství: „Když kázete, krčíme se ve shromáždění, protože je to jako by nad námi svištěl bič.“ Pamatuji, že jsem odpověděl: „Ježíš si taky udělal bič, aby vyčistil chrám.“ To jsem skutečně řekl. Ale bratr kurátor mi nepřestal s láskou domlouvat až mne jako zjevení oslovilo Ježíšovo pokárání těch sekernických sourozenců: „*Nevíte, jakého jste ducha.*“ To jest: Patříte Duchu svatému, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl“ (J 14,26). A to je konkrétně: *Syn člověka nepřišel lidi zahubit, ale zachránit.* Jasná poučka, srozumitelná, vždycky už budu vědět, co je správné. Opravdu? Vystačím si s ní? Křesťan, který ji zná, odolá, aby nesoudil, neodsuzoval, aby nechtěl trestat?

Lukáš nenapsal, že Ježíš tak pokáral Jakuba a Jana. To tam církev přidala až později a vážím si toho. Ale to původní mne oslovuje víc. Totiž, že když učedníci vyslovili tu strašnou nabídku, Ježíš se *obrátil*.

Jen a jen k nim, cítím ten pohled, jak mnou proniká a se zahanbením v tom okamžiku poznávám, co jsem to řekl, jak mě to vůbec mohlo napadnout... Nebo se Ježíš naopak obrátil k nim zády, že je už nechce ani vidět a *pokáral* je. Sloveso „pokáral“ užívá Lukáš pro autoritativní a účinné zavolání k pořádku. Třeba: „Zmlkni!“ Možná se Ježíš obrátil a jen už dozadu přes rameno to na ně sykl. To je jedno. Pozvedá mi hlavu, že na ně promluvil, osobně na ně, nepřestal s nimi mluvit.

Snad se prostě obrátil na cestu, a ŠLI. Ne on sám, ne jen s těmi, kteří si to za něj nechtěli vyřizovat s nevěřícími vesničany. Šli s ním právě také Jakub a Jan. Pokárání třeba jediným slovem, ale do hloubky a do hloubky překvapeně šťastní, vděční, že je nezahnal, nevyhodil, neskoncoval s nimi, ale že i oni s ním, za ním smějí.

„Dejž, ať můžem za tebou s svým křížem stačiti, úzkou cestou vždy jdouce, tě následovati, d'ábla se nebojíce, u víře skonati a na věky šťastně s tebou kralovati.“

Ta nádherná Boží vůle platí, Ježíš jde dál a dál do Jeruzaléma od vesnice k vesnici. Nezměnil svou vůli, když ho vesničané nepřijali, nezměnil ji, když jeho nejbližší prokázali, že mu vůbec nerozumějí, a chtěli napravit, co podle nich měl udělat a neudělal. Z lásky k těm i oněm, ke všem, věrně Boží vůli dokoná.

Mně tu jsou Jakub s Janem svědky jeho lásky. Představuji si, že za ním jdou a navždy už odložili své představy, co by měl Bůh udělat, kdy, jak soudit, co je spravedlivé, co jak bude. Dobře udělá, těším se dnes i zítra, překvapuje mne a dobrým překvapí. Snad si Jakub s Janem od teď každé ráno připínají na hrud' cejch své smrti, vin, nechápavosti, omylů, toho nápadu vypálit vesnici, hřichu. Mám stejný cejch, nezapomínám na to. Takový jsem, ne lepší, ale tohle mne chrání, protože kvůli takovým, kvůli nám, se Ježíš vydal do Jeruzaléma. Ta Boží vůle stále a také pro nás platí. Amen.

píseň	Tvoje, pane Kriste, dobrota	S 346
ohlášení		
píseň	Přímluva	S 21

Pane Ježíši Kriste, děkujeme ti za tvůj lid po celém světě a prosíme tě, obdaruj nás potřebnými dary, abychom podle tvé dobré vůli dobře sloužili lidem i celému stvoření. Za náš sbor prosíme, aby byl domovem pro všechny. Uvědomujeme si a přiznáváme, čeho všeho jsme schopni a na co všechno nemáme. Prosíme tě, jako se slitováváš nad námi, když nám to dojde a o slitování tě prosíme, slituj se i nad těmi, které nenapadlo tě prosit. I nám dej schopnost se nad nimi slitovat. Přimlouváme se za ty, kteří mají obavy, kterým se nedaří, nemají blízkého člověka, kteří nevědí, jak dál žít. Prosíme tě za ty, kteří jim chtějí pomáhat. Před tebou myslíme na...
Společně se nahlas modlíme: Otče náš... Amen

*Bojím se o tvoje dílo, Hospodine, v tento čas je zachovej. (Abk 4,2)
Kéž je nám Bůh milostiv a dá nám požehnání, kéž nad námi rozjasní svou tvář! Ať je známa na zemi tvá cesta, mezi všemi pronárody tvoje spása! (Ž 67,2n)*

píseň	Vzdejme Pánu díky	S 319
-------	-------------------	-------